

Ghidul „Slujire și conducere“

Biserica Nouapostolică
Internațională

Cuprins

Cuvânt înainte 4

Rezumat 5

Introducere 6

Slujire 7

Cerințe pentru conducători 8

Autoritate 9

Comportament de conducător 10

Delegare 11

Comunicare 12

Participare și reprezentare 13

Rezolvarea conflictelor 14

Cuvânt biblic pentru aplicarea ghidului 15

© 2025 Biserica Nouapostolică Internațională, Zurich / Elveția
Toate drepturile rezervate, inclusiv traducerile

Conținut: Biserica Nouapostolică Internațională, Zurich / Elveția

Credite pentru imagini: Pagina 1, 5, 15: vchalup/stock.adobe.com; pagina 4: FFCucina Liz Collet/stock.adobe.com; pagina 6: Elisabeth Patzal/pixelio.de, pagina 7: Adobe Stock/stock.adobe.com; pagina 8: Tim Reckmann/pixelio.de; pagina 9: Rainer Sturm/pixelio. de; pagina 10: Helene Souza/pixelio.de; pagina 11: Christina Maderthoner/pixelio.de; pagina 12: Bernd Kasper/pixelio.de; pagina 13: Anemone123/pixabay.com; pagina 14: Stephanie Hofschläger/pixelio.de

Opera, inclusiv toate părțile sale, este protejată de drepturile de autor. Orice utilizare în afara limitelor stricte ale legii drepturilor de autor este interzisă și pedepsită fără acordul proprietarului. Acest lucru se aplică în special reproducerilor, traducerilor, microfilmărilor și stocării și prelucrării în sisteme electronice.

www.nak.org

Cuvânt înainte

Ghidul „Slujire și conducere” creează o bază uniformă și obligatorie pentru acțiunile slujitorilor și ale tuturor membrilor Bisericii, care slujesc în Biserica Nouapostolică. Acesta aduce transparență și încredere și servește la promovarea aprecierii, motivației și identificării.

Ghidul este strâns legat de viziunea și misiunea Bisericii.

Viziunea arată imaginea ideală dorită și descrie valorile fundamentale care sunt obligatorii pentru fiecare activitate și măsură bisericească. Misiunea dorește să trezească entuziasmul pentru Evanghelie și să câștige oameni pentru Dumnezeu.

Slujirea și conducerea în biserică trebuie să fie determinate de dragostea față de Dumnezeu și față de aproapele nostru, de ascultarea față de Divinitate și de o viață de rugăciune profundă.

Rezumat

Rezumatul ghidului este următorul:

- Isus Hristos și învățăturile Sale sunt standardul obligatoriu pentru comportamentul nostru de conducere și slujirea noastră.
- Conducerea în biserică are întotdeauna un caracter de slujire. Demonstrăm acest lucru prin respect, atenție și sprijin reciproc.
- Ne dezvoltăm în mod constant competențele profesionale, spirituale și personale de conducere.
- Autoritatea bisericească, care provine întotdeauna de la Hristos în ceea ce privește responsabilitatea de conducere și slujirea spirituală, o exercităm cu dragoste, apreciere și prin exemplul evanghelic.
- Relația noastră cu Dumnezeu și cu credincioșii se află în centrul însărcinării și al slujirii noastre. Promovăm o comunitate vie prin respect reciproc, deschidere și modestie.
- Slujitorii bisericii își respectă propriile limite și exploatează posibilitățile de delegare, transferând responsabilitatea și autonomia de acțiune.
- Încurajăm activ bucuria de a colabora, prin sprijin, decizii transparente și participare maximă.
- Discuțiile regulate, rugăciunile comune și dorința de reconciliere asigură o colaborare constructivă și înțelegere între noi.

Introducere

Evanghelia lui Isus Hristos are o valabilitate atemporală. În schimb, aşteptările privind relaţiile sociale sunt supuse schimbărilor.

Modul de slujire şi conducere se bazează întotdeauna pe modelul lui Isus Hristos, care a fost slujitorul tuturor oamenilor (cf. Ioan 13,15–16). Acest lucru clarifică viziunea şi misiunea Bisericii Nouapostolice. Este, de asemenea, o cerinţă pentru activitatea de conducere a membrilor bisericii care activează în mod voluntar.

Modul în care înţelegem apostolatul este o orientare şi un etalon pentru toţi cei care slujesc în Biserică: „Nu doar că am avea stăpânire peste credinţa voastră, dar vrem să lucrăm şi noi împreună la bucuria voastră; căci staţi tari în credinţă” (2 Corinteni 1,24, cf. CBN 7.6.3).

Viziunea:
O Biserică, în care oamenii să se simtă bine şi, fiind împliniţi de Duhul Sfânt şi de dragostea lui Dumnezeu, să trăiască viaţa după Evanghelia lui Isus Hristos, pregătindu-se în acest fel pentru revenirea Lui şi pentru viaţa veşnică.

Misiunea:
Să se ducă la toţi oamenii, în scopul de a-i învăţa Evanghelia lui Isus Hristos şi de a-i boteza cu apă şi cu Sfântul Duh. Să se ocupe de îngrijirea sufletelor şi să realizeze o comuniune plină de dragoste, în care fiecare om să poată trăi şi simţi dragostea lui Dumnezeu şi bucuria de a-I sluji Acestuia, precum şi celorlalţi oameni.

Slujirea

Însărcinarea şi slujirea fac parte din viaţa bisericii. Fără ele, biserica nu îşi poate îndeplini misiunea – aceea de a da mărturie credincioasă despre Hristos. Cu toate acestea, însărcinarea şi slujirea nu pot fi complet separate una de alta, deoarece însărcinareaprezintă aspecte ale slujirii lui Isus Hristos şi comunităţii Sale.

A-i sluji lui Dumnezeu şi aproapelui face parte din misiunea bisericii. Noi slujim lui Dumnezeu prin laudă şi slăvire, precum şi prin vestirea binefacerilor Sale. Slujirea aproapelui constă în îngrijire sufletească şi sprijin.

O însărcinare spirituală este împuternicirea, binecuvântarea şi sfinţirea acordate prin numire, pentru slujirea în Biserica lui Hristos. Aceasta este exercitată în puterea Sfântului Duh. Darurile existente ale persoanei numite sunt binecuvântate şi sfinţite pentru exercitarea însărcinării. Numirea nu implică transmiterea de noi daruri.

Slujitorii nu îşi pot îndeplini însărcinarea din proprie iniţiativă, ci numai în legătură cu apostolatul şi în puterea Sfântului Duh. Slujirea în cadrul însărcinării este întotdeauna legată de Isus Hristos şi de Apostolii trimişi de El. Însărcinarea de Apostol este una doctrinară.

Slujitorii îşi demonstrează seriozitatea în a respecta Evanghelia şi prin faptul că acceptă oferte de instruire teologică, precum şi oferte care îi califică pentru conducerea în slujba bisericească.

În Biserica lui Hristos, trebuie să facem distincţia între însărcinarea spirituală şi diversele slujbe de propovăduire a Evangheliei şi de binefacere a credincioşilor, care pot fi îndeplinite şi fără numire.

În plus, toţi credincioşii sunt chemaţi să îi slujească lui Isus Hristos prin urmarea Lui. Aceasta include mărturisirea lui Isus Hristos ca Domn şi mărturisirea Evangheliei prin cuvânt şi faptă.

Cerințe pentru conducători

Printre însărcinările bisericești cu responsabilități de conducere se numără în special

- Membrii apostolatului
- Conducătorii de district/ Conducătoarele de district
- Conducătorii de comunitate/ Conducătoarele de comunitate

dar și, în sens mai larg

- Slujitorii în însărcinare preoțească
- Îngrijitorii de tineret/Îngrijitoarele de tineret
- Responsabilii pentru învățământ
- Dirijor/Dirijoare de cor
- Dirijor/Dirijoare de orchestră
- Conducători/Conducătoare de grupuri de lucru și de proiect

Pentru îndeplinirea sarcinilor în unitate cu apostolatul sunt necesare, pe lângă competențele spirituale și personale, și competențe de conducere. Dacă ele nu există, este necesară disponibilitatea de a le dobândi.

Competențe spirituale:

- Dragostea față de Dumnezeu
- Mărturisirea credinței
- Cunoașterea liturghiei serviciilor divine și a actelor de binecuvântare
- Viață de credință autentică
- Smerenie

Caracteristici și competențe personale:

- Deschidere
- Onestitate
- Empatie
- Discreție
- Încredere
- Rezistență
- Reziliență
- Disponibilitate
- Capacitate de organizare
- Atitudine conciliantă
- Respect față de alte culturi

Competențe de conducere:

- Capacitate de comunicare
- Capacitate de a accepta critica
- Capacitate de a lucra în echipă
- Capacitate de gestionare a conflictelor
- Capacitate de delegare
- Capacitate de a manifesta entuziasm
- Disponibilitate de a verifica și dezvolta propriul comportament de conducere
- Credibilitate (de ex. respectarea angajamentelor, acțiuni ușor de înțeles, justificarea deciziilor)

Autoritate

Isus Hristos este capul bisericii. Împreună cu apostolii, apostolul patriarh conduce biserica. Apostolul patriarh este autoritatea spirituală supremă.

Legitimitatea pentru îndeplinirea sarcinilor de conducere la nivel de comunitate și district este acordată, de regulă, de către apostoli sau conducerea districtului sau a comunității, odată cu transferul slujirii. Această autoritate exterioară trebuie diferențiată de autoritatea interioară.

Autoritatea exterioară se bazează exclusiv pe puterea de decizie acordată pe baza poziției ierarhice.

Autoritatea interioară a persoanelor cu funcții de conducere poate fi promovată prin

- competență spirituală, umană și profesională
- interiorizarea și practicarea învățăturilor bisericești
- puterea de convingere prin comportament credibil și prin transmiterea fundamentată a învățăturilor
- aplicarea și respectarea corespunzătoare a regulilor bisericești
- sinceritatea și încredere.

Este de dorit ca autoritatea interioară a conducătorilor să fie perceptibilă și să determine comportamentul de conducere.

Astfel putem încuraja aplicarea misiunii bisericii, putem consolida încrederea și putem sprijini motivația și acceptarea.

Comportament de conducere

Comportamentul de conducere trebuie să servească întotdeauna la punerea în aplicare a viziunii. Însărcinarea, slujirea sau atribuțiile nu trebuie niciodată folosite în scopuri personale.

A conduce înseamnă:

- A avea un obiectiv, a arăta calea către acesta și a merge împreună spre el

A conduce în biserică înseamnă:

- A-l avea ca model pe Isus Hristos (cf. discuției cu ucenicii din Emaus, Luca 24, începând cu versetul 13)
- A ne ruga pentru călăuzirea Duhului Sfânt
- A fi conștient de caracterul voluntar al angajamentului membrilor bisericii
- A menține sarcinile pentru colaboratori la un nivel adecvat
- A nu fi egoist și a pune în prim plan interesul bisericii și al membrilor ei
- A fi loial
- A evalua situațiile fără prejudecăți
- A lua decizii cât mai consensuale posibil.

Sarcinile de conducere includ:

- Asigurarea fluxului de informații
- Recunoașterea și promovarea competențelor spirituale și profesionale ale membrilor
- Încurajarea colaborării membrilor comunității
- Verificarea ce necesități au slujitorii și elaborarea de propuneri pentru apostolat
- Delegarea sarcinilor
- Încurajarea gândirii și colaborării
- Participarea la decizii
- Clarificarea necesităților bisericești
- Reprezentarea intereselor colaboratorilor
- Feedback constructiv (laude și critici)

Relațiile reciproce sunt caracterizate de:

- Apreciere și iubire față de aproapele
- Respect față de cei care gândesc diferit
- Feedback constructiv
- Colaborare bazată pe încredere
- Toleranță față de greșeli
- Deschidere la sugestii

Delegare

Delegarea sarcinilor bisericești le oferă slujitorilor timpul necesar pentru pregătirea serviciilor divine, îngrijire sufletească și îndeplinirea sarcinilor de conducere. Delegarea susține bucuria de a sluji a membrilor bisericii, precum și motivația acestora, și contribuie la îndeplinirea misiunii. Slujitorii care sunt pregătiți pentru sarcini viitoare pot fi sprijiniți prin mentorat.

Generalități

- Delegarea este transferul de sarcini, competențe și responsabilități de către conducători.
- În prealabil, trebuie verificat dacă persoana respectivă are competențele necesare și timpul liber necesar pentru îndeplinirea sarcinilor.
- Responsabilitatea pentru îndeplinirea sarcinilor în mod corespunzător și la timp este transferată odată cu atribuția.
- Responsabilitatea de conducere rămâne la persoana care deleagă, deci și obligația de a oferi sprijin în cazul apariției unor probleme.

Procedura

- Transmiterea unei sarcini bisericești se va face, pe cât posibil, în cadrul unei discuții personale.
- Se vor explica conținutul, semnificația și valoarea sarcinii pentru biserică.
- Stabiliți rezultatele așteptate, timpul necesar pentru îndeplinirea sarcinii, precum și cadrul de organizare și decizie.
- Stabiliți procedura de urmat în cazul întâmpinării unor probleme.
- Interesați-vă periodic de rezultate și de eventualele nevoi de sprijin.

Comunicare

Întâlniri regulate, cu discuții deschise și caracterizate de apreciere, promovează o relație de încredere și evită incertitudinile și neînțelegerile. Diferențele de opinie sunt discutate fără prejudecăți.

În principiu, se aplică următoarele:

- O sarcină esențială a conducerii este asigurarea fluxului de informații.
- Este în interesul fiecăruia să înțeleagă obiectivele, intențiile, contextul și conexiunile.
- De asemenea, există nevoia de a putea comunica propriile preocupări.
- Explicația cât mai detaliată a regulilor contribuie la unitatea în cadrul bisericii. Întrebările care apar și discuțiile ulterioare nu sunt considerate semne de dezacord, ci eforturi de a contribui la unitate.

În interesul unității, deciziile, dispozițiile și liniile directoare ale conducerii bisericii trebuie comunicate și puse în aplicare cu loialitate și nu pot fi interpretate după bunul plac.

Condiții pentru o comunicare deschisă și completă:

- Informațiile necesare sunt transmise în timp util.
- Toți cei implicați se tratează reciproc fără prejudecăți și cu respect.
- Comunicarea se poate face fără teamă.
- Cei implicați se ascultă reciproc pentru a se înțelege mai bine.
- Există deschidere față de alte opinii.
- Există disponibilitatea de a-și corecta propria poziție sau opinie.

Comunicarea prin e-mail și pe rețelele sociale

Principiile unei comunicări deschise și respectuoase se aplică și în cazul utilizării mijloacelor de comunicare (cf. Ghidul privind rețelele sociale BNAI, 2024):

- Comunicarea trebuie să se desfășoare întotdeauna în așa fel încât să nu provoace scandal public.
- Media nu este potrivită pentru gestionarea conflictelor. În acest caz, este de preferat discuția personală.
- Se cere prudență în cazul criticilor aduse persoanelor, deoarece comunicarea prin mass-media este unilaterală și nu se poate estima efectul asupra partenerului de comunicare.

Participare și reprezentare

Deciziile și liniile directoare trebuie pregătite, pe cât posibil, împreună cu persoanele responsabile de punerea lor în aplicare. Acest lucru le oferă conducătorilor o perspectivă care depășește propriile experiențe, evaluări și competențe.

O participare largă la procesele decizionale poate

- duce la o mai mare acceptare a deciziilor
- transmite apreciere
- stimula motivația angajaților
- evita conflictele
- lua în considerare întreaga profunzime structurală a organizației respective
- include soluții alternative
- îmbunătăți calitatea reglementării vizate.

După ce au făcut eforturi pentru a-și aduce contribuția, cei implicați respectă autoritatea clerului responsabil și sprijină cu loialitate decizia acestuia.

Slujitorii cu responsabilități de conducere reprezintă cu loialitate reglementările bisericești în comunitate, în district sau în domeniul de activitate. Ei au, de asemenea, sarcina de a reprezenta biserica în public.

În plus, conducătorii reprezintă nevoile și interesele membrilor comunității lor în fața conducătorilor superiori. Pentru a cunoaște preocupările membrilor comunității, ei caută și promovează oportunități pentru schimb de idei.

Reprezentarea întărește

- sentimentul de apartenență
- încrederea reciprocă
- recunoașterea și satisfacția.

Rezolvarea conflictelor

Când suntem împreună pot să apară opinii diferite, interese contradictorii și, uneori, prejudecăți, care pot duce la conflicte.

O comunitate creștină nu se caracterizează prin absența conflictelor, ci prin modul în care acestea sunt rezolvate. Smerenia, dragostea și respectul reciproc facilitează rezolvarea conflictelor.

Conducătorii trebuie să urmărească în principiu soluții consensuale.

Conflictele pot fi și o șansă pentru soluții noi. Dacă conflictele apărute nu pot fi rezolvate, fiecare membru al bisericii se poate adresa conducătorilor superiori.

Evitarea conflictelor
În majoritatea cazurilor, conflictele pot fi evitate prin

- discuții regulate
- distribuirea clară a sarcinilor
- participarea la luarea deciziilor
- competențe decizionale clar definite

Gestionarea conflictelor
Conflictele care au ieșit la iveală trebuie gestionate în timp util de către persoanele cu responsabilități de conducere.

Se recomandă

- să discutați cu persoanele implicate în conflict într-o atmosferă calmă, pentru a le putea înțelege punctul de vedere.
- să căutați cauza conflictului și să reflectați asupra propriului comportament.
- să se facă distincția între persoana și acțiunile acesteia în cazul unui conflict.
- să se încurajeze disponibilitatea de a face compromisuri.
- să se caute și să se convină asupra unei soluții comune.

Lipsa de competență
În cazurile în care problemele au la origine lipsa de competențe personale ale persoanelor cu responsabilități de conducere, aceste deficiențe trebuie abordate și trebuie oferit ajutor. Dacă deficiențele nu pot fi compensate, de exemplu, prin formare continuă, trebuie luate în considerare schimbări de personal. Discuțiile necesare se poartă cu respect, păstrând demnitatea personalității.

Cuvânt biblic pentru aplicarea ghidului:

„Astfel, dar, ca nişte aleşi ai lui Dumnezeu,
sfinți şi preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare,
cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.
Îngăduiți-vă unii pe alții,
şi dacă unul are pricină să se plângă de altul,
iertați-vă unul pe altul.
Cum v-a iertat Hristos, aşa iertați-vă şi voi.
Dar mai presus de toate acestea,
îmbrăcați-vă cu dragostea,
care este legătura desăvârşirii.“

Coloseni 3,12–14

Biserica Nouapostolică Internațională
Ueberlandstrasse 243
8051 Zürich / Schweiz
www.nak.org